

วาระการประชุมการสร้างเสริมและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและการรักษาวินัยรวมทั้งการป้องกัน
มิให้กระทำผิดวินัย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสองแคว
วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๓๐น. - ๑๖.๓๐น.
ณ ห้องประชุมสำนักงานสาธารณสุขอำเภอสองแคว จังหวัดน่าน

๑. ชมเชยการปฏิบัติงาน/มอบรางวัล/เลื่อนระดับปรับยศ

๑.๑.๑ ขอบคุณเจ้าหน้าที่และลูกจ้างทุกคนที่สละเวลาในการปฏิบัติหน้าที่การควบคุมและป้องกันโรค
ในพื้นที่

๒. ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๒.๑ เรื่องจากการประชุมจากจังหวัด

๒.๑.๑ เรื่องจากการประชุมจากจังหวัด (กวป.)

๒.๑.๑ นโยบายจาก สสจ.น่าน เน้นเรื่อง ระเบียบสารบรรณ การจัดทำเอกสาร และการจัดซื้อจัดจ้าง

๒.๑.๒ คนไข้ในพระราชานุเคราะห์ ฝากทุกสถานบริการติดตามภาวะสุขภาพ การติดตามเยี่ยม และ
การช่วยเหลือหรือการได้รับสวัสดิการต่างๆของคนไข้และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันด้วย

๒.๑.๓ สถานการณ์โรคไข้เลือดออก ด้านข้อสั่งการ วิธีปฏิบัติ ให้ติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๔ การสื่อสารความเสี่ยง ด้านองค์ความรู้ต่างๆให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยเน้นหาข้อมูลและ
แหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือได้ และตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนเสมอ

๒.๒ เรื่องจากการประชุมอำเภอ

๒.๒.๑ การมอบหมายแต่งตั้ง กำนันตำบลนาไร่หลวง ได้แก่ นายจักรพันธ์ น้ำตอง และแนะนำ
ข้าราชการย้ายมาปฏิบัติงานในพื้นที่ คือ พ.ต.อ. สุเมฆ ก้อนคำ ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรสองแคว ซึ่งย้ายมาจาก
สถานีตำรวจภูธรเชียงคำ จังหวัดพะเยา

๒.๒.๒ การรับนโยบายจากผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน (เหมือนกับการประชุม กวป.)

๒.๓ เรื่องติดตามในพื้นที่

ไม่มี

๒.๓ เรื่องบรรยายให้ความรู้การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม (Decency)

- เรื่องการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม (Decency) โดยนางกฤษดา พรหมวรรณ สาธารณสุขอำเภอ สองแคว ประกอบด้วยเนื้อหาความรู้และกรณีศึกษาเหตุการณ์จริง ดังนี้

แนวคิดในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

การกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ผู้รับผิดชอบงานควรต้องคิดให้ครอบคลุมทั้งด้าน คุณธรรมและจริยธรรม นั่นคือ หลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ดีงาม ถูกต้อง ตามสภาพสังคม วัฒนธรรม ก่อนอื่น คงต้องทำความเข้าใจกับความหมายของคำว่าคุณธรรม และ จริยธรรม ก่อน

คุณธรรม คือ หลักความจริง หลักการปฏิบัติ ประกอบด้วย

๑. **จริยธรรม** มี ๒ ความหมาย คือ

๑.๑. ความประพฤติดีงาม เพื่อประโยชน์สุขแก่ตนและสังคม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักศีลธรรม ทางศาสนา ค่านิยมทางวัฒนธรรม ประเพณี หลักกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ

๑.๒. การรู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควร ไม่ควรทำ

๒. **จรรยา** (etiquette) หมายถึง ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติซึ่งสังคมแต่ละสังคม กำหนดขึ้นสอดคล้องกับวัฒนธรรม ในแต่ละวิชาชีพก็อาจกำหนดบุคลิกภาพ กิริยา วาจาที่บุคคลในวิชาชีพพึง ประพฤติปฏิบัติ เช่น ครู แพทย์ พยาบาล ย่อมเป็นผู้ที่พึงสำรวมในกิริยา วาจา ทำทางที่แสดงออก

๓. **จรรยาบรรณวิชาชีพ** (professional code of ethics) หมายถึง ประมวลความ ประพฤติที่ผู้ประกอบการงาน แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะ ของสมาชิก ทำให้ได้รับความเชื่อถือจากสังคม อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ เช่น จรรยาบรรณของ แพทย์ ก็คือ ประมวลความประพฤติที่วงการแพทย์กำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้เป็นแพทย์ยึดถือปฏิบัติ

๔. **ศีลธรรม** (moral) คำว่า ศีลธรรมถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ภาษาละติน Moralis หมายถึง หลักความประพฤติที่ดีสำหรับบุคคลพึงปฏิบัติ ภาษาไทย ศีลธรรมเป็นศัพท์พระพุทธศาสนา หมายถึง ความ ประพฤติที่ดีที่ชอบหรือ ธรรมในระดับศีล

๕. **คุณธรรม** (virtue) หมายถึงสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ เช่น ความ เป็นผู้ไม่กล่าวเท็จโดยหวังประโยชน์ส่วนตน เป็นคุณธรรมประการหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าคุณธรรมคือจริยธรรมแต่ละ ข้อที่นำมาปฏิบัติจนเป็นนิสัย เช่น เป็นคนซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีความรับผิดชอบ ฯลฯ

๖. **มโนธรรม** (conscience) หมายถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความรู้สึกว่าจะอะไรควรทำไม่ควรทำ นักจริยศาสตร์เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีมโนธรรม เนื่องจากบางขณะเราจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งในใจระหว่าง ความรู้สึกต้องการสิ่งหนึ่ง และรู้ว่าควรทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ต้องการไปดูภาพยนตร์กับเพื่อน แต่ก็รู้ว่าควรอยู่เป็น เพื่อน คุณแม่ซึ่งไม่ค่อยสบาย

๗. **มารยาท มรรยาท กิริยา วาจา** ที่สังคมกำหนดและยอมรับว่าเรียบร้อย เช่น สังคมไทย ให้เกียรติเคารพผู้ใหญ่ ผู้น้อยย่อมสำรวมกิริยาเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่ การระมัดระวังคำพูดโดยใช้ให้เหมาะกับ บุคคลตามกาลเทศะ

จริยธรรม คือ กฎเกณฑ์ความประพฤติของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์เอง ความ เป็นผู้มีปรีชาญาณ (ปัญญา และ เหตุผล รวมกัน) ทำให้มนุษย์มีมโนธรรม รู้จักแยกแยะความดี ถูก ผิด ควร ไม่ ควร

จริยธรรมมีลักษณะ ๔ ประการ คือ

๑. การตัดสินทางจริยธรรม(moral judgment) บุคคลจะมีหลักการของตนเอง เพื่อตัดสินการกระทำของผู้อื่น

๒. หลักการของจริยธรรมและการตัดสินตกลงใจเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลก่อนที่จะปฏิบัติกรต่าง ๆ ลงไป

๓. หลักการทางจริยธรรมเป็นหลักการสากลที่บุคคลใช้ตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ

๔. ทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมได้มาจากความคิดของบุคคลหรืออุดมคติของสังคมจนเกิดเป็นทักษะในการดำรงชีวิตของตน และของสังคมที่ตนอาศัยอยู่

จะเห็นได้ว่า คุณธรรม หมายถึง หลักของความดี ความงาม ความถูกต้อง ในการแสดงออกทั้งกาย วาจาใจ ของแต่ละบุคคล ซึ่งยึดมั่นไว้เป็นหลักประจำใจในการประพฤติปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัย ซึ่งอาจส่งผลให้การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่แสดงออกถึงความดีงามทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม เพื่อให้เกิดความสงบสุข ความเจริญรุ่งเรือง เป็นประโยชน์ต่อสังคมและต่อการพัฒนาประเทศชาติ จากความหมายของคำว่าคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าว เพื่อให้การพัฒนาคนให้เป็นคนดี คนเก่ง จึงได้มีนักวิชาการนักคิดของไทยพยายามสรุปแนวทางเป็นกรอบสำหรับการพัฒนาคน เรียกว่าทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมขึ้น

ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย

เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาทฤษฎีแรกของนักศึกษไทยที่สร้างขึ้น บุคคลผู้รวบรวมเขียนเป็นทฤษฎีคือ ศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน กรอบแนวคิดที่เป็นจุดเด่นของทฤษฎีนี้มีความว่า ลักษณะพื้นฐานและองค์ประกอบทางจิตใจซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมให้บุคคลเป็นคนดีและคนเก่ง

๑. ส่วนของดอกผล เปรียบเสมือนเป็นลักษณะพฤติกรรมคนดีและเก่ง การที่ต้นไม้อจะให้ดอกผลใหญ่จะต้องมีลำต้นและรากที่สมบูรณ์

๒. ส่วนของลำต้นที่สมบูรณ์ เปรียบเสมือนลักษณะทางจิตใจ ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ดีมี ๕ ประการ คือ

ประการที่ ๑ มีทัศนคติ ค่านิยมที่ดี และคุณธรรม

ประการที่ ๒ มีเหตุผลเชิงจริยธรรม

ประการที่ ๓ ลักษณะมุ่งอนาคต คาดการณ์ไกล

ประการที่ ๔ เชื่ออำนาจในตน

ประการที่ ๕ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ลักษณะทางจิตใจทั้ง ๕ ประการนี้ ถ้ามีมากในบุคคลใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้มีพฤติกรรมเก่งและดีอย่างสม่ำเสมอ

๓. ส่วนของรากต้นไม้อ เปรียบเสมือนลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานที่จะขอโภชนาอาหารเลี้ยง ลำต้นให้สมบูรณ์มี ๓ ประการ คือ

ประการที่ ๑ สติปัญญา

ประการที่ ๒ ประสบการณ์ทางสังคม

ประการที่ ๓ สุขภาพจิตดี

บุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานทางจิตทั้งสามประการนั้นสูง และเหมาะสมกับอายุ เปรียบได้กับคนที่ เป็นบัวเหนือน้ำในพุทธศาสนา ซึ่งพร้อมจะรับการพัฒนา ทฤษฎีต้นไม้ จริยธรรมของคนไทยจึงให้ข้อสรุปว่า ถ้า ต้องการพัฒนาคนให้เป็นคนเก่งและดี จะต้องพัฒนาลักษณะจิตใจ ทั้ง ๘ ประการที่ระบุไว้ที่ลำต้นและรากต้นไม้

คุณลักษณะของคน (ยุคใหม่) ที่พึงประสงค์

การสอน "คุณธรรม/จริยธรรม" เป็นความต้องการที่คนรุ่นหนึ่งจะชี้้นำคนอีกรุ่นหนึ่ง โดยผู้สอน มีความเชื่อว่าประสบการณ์ของตนอาจสร้างความเข้าใจเรื่อง คุณธรรม/จริยธรรม (หรือความดี ความถูกต้อง ความเหมาะสม) อย่างถ่องแท้ในระดับหนึ่ง และต้องการให้ เยาวชนเชื่อ ดีและเหมาะสมกับเยาวชน

การยึดหลักคุณธรรม/จริยธรรม ทำให้มนุษย์มีความสุข ความสวย และความงาม โดยที่ ความสุขนั้นควรเป็นความสุขแบบเรียบง่ายและยั่งยืน

คุณสมบัติอันเป็นความพร้อมที่จะพัฒนา จริยธรรมของบุคคลประกอบด้วย

๑. ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของชีวิตและหลัก จริยธรรม ทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้มาตั้งแต่ วัยต้นของชีวิตจากการเลี้ยงดู การศึกษาอบรม และจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยอาจเป็นในวิถีทางที่ ต่างกัน ซึ่งเป็นผลให้บุคคลมีพัฒนาการทางจริยธรรมต่างกัน จากกฎเกณฑ์การตัดสินที่ต่างกัน

๒. ความใฝ่ธรรม มนุษย์มีธรรมชาติ ของการ แสวงหาความถูกต้องเป็นธรรมหรือความดี งามตั้งแต่วัยทารก คุณสมบัตินี้ทำให้บุคคลนิยมคนดี ชอบสังคมที่มีคุณธรรมจริยธรรม ต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ให้เป็นคนดี

อย่างไรก็ตามประสบการณ์ในชีวิตจากการเลี้ยงดูและเจริญเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม คุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญให้บุคคลพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมสูงกว่า

๓. ความรู้จักตนเองของบุคคล

ความรู้จักตนเองของบุคคล คือ สร้างความสามารถในการพิจารณาให้รู้อิทธิพลของความดีและ ความไม่ดีของตนให้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถเสริมสร้างความดีของตนให้มีพลังเข้มแข็ง ในลักษณะที่ ตนเองและสังคมยอมรับได้ ความรู้จักตนเองนี้จะทำให้บุคคลมีความมั่นใจ มีพลังและพร้อมที่จะขจัดความไม่ดีของ ตนและพัฒนาตนเองอย่างถูกต้องดีขึ้น

วิถีทางพัฒนาจริยธรรม

๑. การศึกษาเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธี ดังนี้

๑.๑ การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการหาความรู้จากการอ่านหนังสือเกี่ยวกับปรัชญา ศาสนา วรรณคดีที่มีคุณค่า หนังสือเกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไปและ จริยธรรมวิชาชีพ

๑.๒ การเข้าร่วมประชุมสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม และการคบหาบัณฑิตผู้ใส่ใจด้าน จริยธรรม

๑.๓ การเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตและจากประสบการณ์ในสถานที่ปฏิบัติงาน

ประสบการณ์จริงเป็นโอกาสอันประเสริฐในการเรียนรู้จริยธรรมแห่งชีวิต ที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้งทั้ง ด้านเจตคติและทักษะการแก้ปัญหาเชิง จริยธรรม อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับความพร้อมของบุคคล ผู้มีความพร้อม น้อยอาจจะไม่ได้ประโยชน์จากการเรียนรู้อันมีค่านี้เลย

๒. การวิเคราะห์ตนเอง บุคคลผู้มีความพร้อมจะพัฒนามีความตั้งใจและเห็นความสำคัญของ การวิเคราะห์ตนเองเพื่อทำความรู้จักในตัวตนเอง ด้วยการพิจารณาเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม

แสดงออกของตนเอง จะช่วยให้บุคคลตระหนักรู้คุณลักษณะของตนเอง รู้จุดดีจุดด้อยของตน รู้ว่าควรคงลักษณะใดไว้

การวิเคราะห์ตนเอง กระทำได้ด้วยหลักการต่อไปนี้

๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นเชิงวิพากษ์จากคำพูดและอากัปกิริยาจากบุคคลรอบข้าง เช่น จากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อนร่วมงาน จากผู้ใกล้ชิดหรือบุคคลในครอบครัว

๒.๒ วิเคราะห์ตนเองเกี่ยวกับความคิด ความต้องการเจตคติการกระทำ และผลการกระทำ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

๒.๓ ค้นหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น จากตำรา บทความ รายงานการวิจัยด้าน พฤติกรรมศาสตร์หรือศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์และพัฒนาตนเองอย่างถ่องแท้

๒.๔ เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาจิตใจ (จิตใจและพฤติกรรมมนุษย์เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้เช่นเดียวกับสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก) ทำให้จิตใจได้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดปัญญารับรู้ตนเองอย่างลึกซึ้งและแท้จริง

๓. การฝึกตน เป็นวิธีการพัฒนาด้าน คุณธรรมจริยธรรมด้วยตนเองขั้นสูงสุด เพราะเป็นการพัฒนาความสามารถของบุคคล ในการควบคุมการประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในกรอบของพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของสังคม ทั้งในสภาพการณ์ปกติและเมื่อเผชิญปัญหาหรือขัดแย้ง

การฝึกตน เป็นวิธีการพัฒนาด้าน คุณธรรม จริยธรรมด้วยตนเองขั้นสูงสุด เพราะเป็นการพัฒนาความสามารถของบุคคล ในการควบคุมการประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในกรอบของพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของสังคม ทั้งในสภาพการณ์ปกติและเมื่อเผชิญปัญหาหรือขัดแย้ง

๓.๑ การฝึกวินัยขั้นพื้นฐาน เช่น ความขยันหมั่นเพียร การฟังตนเอง ความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การรู้จักประหยัดและออม ความซื่อสัตย์ ความมีสัมมาคารวะ ความรักชาติฯ

๓.๒ การรักษาศีลตามความเชื่อในศาสนาของตน ศีลเป็นตัวกำหนดที่จะทำให้งดเว้นในการที่จะกระทำชั่วร้ายใด ๆ อยู่ในจิตใจ ส่งผลให้บุคคลมีพลังจิตที่เข้มแข็งรู้เท่าทันความคิดสามารถควบคุมตนได้

๓.๓ การทำสมาธิ เป็นการฝึกให้เกิดการตั้งมั่นของจิตใจทำให้เกิดภาวะมีอารมณ์หนึ่งเดียวของกุศลจิต เป็นจิตใจที่สงบผ่องใสบริสุทธิ์เป็นจิตที่เข้มแข็ง มั่นคง แน่วแน่ ทำให้เกิดปัญญาสามารถพิจารณาเห็นทุกอย่างตรงสภาพความเป็นจริง

๓.๔ ฝึกการเป็นผู้ให้ เช่น การรู้จักให้อภัย รู้จักแบ่งปันความรู้ ความดีความชอบ บริจาคเพื่อสาธารณะประโยชน์ อุทิศร่างกายแรงใจช่วยงานสาธารณะประโยชน์โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ

สรุปได้ว่า การพัฒนาจริยธรรมด้วยวิธีพัฒนาตนเองตามขั้นตอนดังกล่าว เป็นธรรมภาวะที่บุคคลสามารถปฏิบัติได้ควบคู่กับการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่มิใช่เป็นการกระทำในลักษณะเสร็จสิ้น ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย เพราะจิตใจของมนุษย์เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เฉกเช่น กระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๒. การประเมินผล

๒.๑ ประเมินความรู้ก่อนอบรม จำนวน ๒๐ ข้อ

- ตอบถูก ๑๘-๒๐ ข้อ (ระดับดีมาก) ร้อยละ ๗๘.๕๘
- ตอบถูก ๑๕-๑๗ ข้อ (ระดับดี) ร้อยละ ๑๔.๒๗
- ตอบถูก ๑๐-๑๔ ข้อ (ระดับพอใช้) ร้อยละ ๗.๑๕
- ตอบถูกน้อยกว่า ๑๐ ข้อ (ควรปรับปรุง) ร้อยละ -

๒.๒ ประเมินความรู้หลังอบรม จำนวน ๒๐ ข้อ

- ตอบถูก ๑๘-๒๐ ข้อ (ระดับดีมาก) ร้อยละ ๘๑.๒๕
- ตอบถูก ๑๕-๑๗ ข้อ (ระดับดี) ร้อยละ ๑๒.๕๐
- ตอบถูก ๑๐-๑๔ ข้อ (ระดับพอใช้) ร้อยละ ๖.๒๕
- ตอบถูกน้อยกว่า ๑๐ ข้อ (ควรปรับปรุง) ร้อยละ -

สรุปร้อยละ ๘๑.๒๕ ของผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความรู้เรื่องการป้องกันการมีผลประโยชน์ทับซ้อนที่ถูกต้องอยู่ในระดับดีมาก

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

๑. ผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความรู้เรื่องการป้องกันการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น
๒. ผู้เข้ารับการอบรมแสดงข้อคิดเห็นปัญหาความเสี่ยงที่เกิดในองค์กรสาธารณสุขอำเภอสองแคว และร่วมกันกำหนดแนวทางการแก้ไขความเสี่ยง

ลงชื่อ

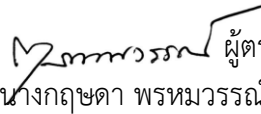

ผู้บันทึกการประชุม

(นางวรรณวิสา แก้วพึ่ง)

เจ้าพนักงานสาธารณสุข

ลงชื่อ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางกฤษฎา พรหมวรรณ)

สาธารณสุขอำเภอสองแคว